

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/52/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012200800
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2014
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6012200800.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: I. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ul. XX. Z. č. X, H. H., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Banská Bystrica, so sídlom Trieda SNP 75, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2N 2075/12 zo dňa 10. júla 2012, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28Sp/22/2013-43 zo dňa 30. apríla 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28Sp/22/2013-43 zo dňa 30. apríla 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 28Sp/22/2013-43 zo dňa 30. apríla 2013 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie odporcu č. 2N 2075/12 zo dňa 10. júla 2012, ktorým podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“) rozhodol o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci navrhovateľovi. O trovách prvostupňového konania súd nerozhodol.

Krajský súd konštatoval v rozsudku, že z výrazu je zrejmé, ako aj príkladmo vypočítaných dôvodov neúspešnosti je nepochybné, že musí ísť o taký dôvod, ktorý je bez ďalšieho zrejmý, priamočiary, nevyhnutný a nepotrebuje hlbší právny rozbor a posudzovanie. Podľa krajského súdu v danom prípade podal navrhovateľ dovolanie, a ak by sa mala posudzovať zrejmá bezúspešnosť sporu podľa výsledku právoplatného súdneho rozhodnutia, nebolo by nikdy možné poskytnúť právnu pomoc v dovolacom konaní a to aj v prípade, že by v takom konaní mohol byť účastník úspešný, t.j. v prípade, keď rozhodnutie trpí chybami, pre ktoré je možné úspešne uplatniť tento mimoriadny opravný prostriedok. Odporca však v danej veci neposudzoval zrejmú bezúspešnosť uplatňovania práva vo vzťahu k

prípustnosti dovolania, dodržania lehoty na podanie dovolania, prípadne, ak by zistil, že z týchto hľadísk je podmienka poskytnutia právnej pomoci splnená a zároveň aj z ďalších hľadísk podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z. z., t.j. najmä, či navrhovateľ je schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Podľa súdu prvého stupňa mal odporca vec posudzovať z hľadísk vo vzťahu k mimoriadnemu opravnému prostriedku.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal odporca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie odporcu č. 2N 2075/2012 z 10. júla 2012 potvrdí. Poukázal na to, že z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici 14Co/180/2011-110 z 30. augusta 2011 sa dôvody bezúspešnosti zdajú byť zrejmé, priamočiare, ktoré nepotrebujú hlbší právny rozbor, a preto rozhodol, že je bezúspešný. Odporca poukázal na to, že zrejmá bezúspešnosť je podľa § 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z. z. jednou z troch kumulatívnych podmienok, ktorá zakladá subjektu právny nárok na poskytnutie právnej pomoci. Poukázal na to, že centrum si neosobuje právo prejedukovať veci, avšak je názoru, že nepriznaním nároku na poskytnutie právnej pomoci, nebráni navrhovateľovi v uplatnenom nároku v dovolacom konaní.

Navrhovateľ sa vyjadril k odvolaniu odporcu svojim podaním z 1. augusta 2013 tak, že na svojej žiadosti o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie trvá. Zmeniť by to mohla len skutočnosť, že by si N. V. splnil svoju povinnosť a vrátil mu hnutelný majetok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18. septembra 2014 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov - § 250l a nasl. O.s.p.) rozhodnúť o opravnom prostriedku navrhovateľa proti neprávoplatnému rozhodnutiu odporcu č. 2N 2075/12 zo dňa 10. júla 2012, ktorým rozhodol o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci navrhovateľovi.

Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil a považuje ich za svoje vlastné.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

V ďalšom konaní bude dôležité, aby odporca v novom rozhodnutí posudzoval zrejmú bezúspešnosť uplatňovania práva navrhovateľa vo vzťahu k prípustnosti dovolania, najmä t.j. dodržania lehoty na podanie dovolania, prípadne aby zistil, že je podmienka poskytnutia právnej pomoci splnená a zároveň aj z ďalších hľadísk podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z. z., t.j. najmä, či navrhovateľ je schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v podanom dovolaní. Aj podľa odvolacieho súdu mal odporca predmetnú vec posudzovať z hľadísk vo vzťahu k mimoriadnemu opravnému prostriedku tak, ako to naznačil prvostupňový súd.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že navrhovateľovi, ktorý v tomto konaní mal úspech, ich náhradu priznal (§ 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p., § 250k ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.). Nakoľko si však navrhovateľ žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil, hoci bol v konaní úspešný, súd mu žiadnu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.